

stændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden fasthed og konsekvens i retshåndhævelsen er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 6) om overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, der begås under særlig skærpente omstændigheder ved på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller andre våben eller eksplosivstoffer, når våbnet eller eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, indeholder en strafferamme på fængsel fra 1 år indtil 6 år, dvs. at der i givet fald vil gælde en minimumsstraf på fængsel i 1 år. Ved overtrædelser af denne bestemmelse vil forudsætningerne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, med hensyn til den forventede strafs længde således altid være opfyldt, jf. ovenfor. Der er derfor ikke behov for tillige at medtage den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven i opregningen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

Den gældende henvisning i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, til straffelovens § 192 a, stk. 1, foreslås således på den anførte baggrund ændret til § 192 a, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1 (forslaget til retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

6.2. Indgreb i meddelelseshemmeligheden

6.2.1. Efter § 781, stk. 1, kan der kun foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis 1) der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt, 2) indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og 3) efterforskningen angår en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af en række nærmere angivne straffelovsbestemmelser.

I overensstemmelse med den almindelige proportionalitetsgrundsætning må der i medfør af retsplejelovens § 782, stk. 1, ikke foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Efter retsplejelovens § 783, stk. 1, sker indgreb i meddelelseshemmeligheden efter rettens kendelse, og der skal i retskendelser om telefonaflytning angives,

hvilke telefonnumre der kan aflyttes. Ved efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13 (terrorisme mv.) kan der dog efter § 783, stk. 2, i en retskendelse om telefonaflytning mv. også anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). En sådan retskendelse om aflytning »på personen« giver politiet mulighed for – inden for den periode, som retskendelsen omfatter – at iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, der er bestemte grunde til at antage bliver benyttet af den mistænkte. Politiet behøver således ikke at indhente nye retskendelser, hvis den mistænkte f.eks. ofte skifter mobiltelefon.

6.2.2. Regeringen lægger generelt vægt på at sikre en effektiv indsats over for bl.a. banderelateret kriminalitet, herunder kriminalitet som led i bandeopgør mv., der også kan indebære en betydelig fare for udenforstående personer, og ikke mindst i den aktuelle situation navnlig i hovedstadsområdet med væbnede opgør mellem forskellige grupper med tilknytning til rocker- og bandemiljøet er det væsentligt at overveje relevante og hensigtsmæssige forbedringer af politiets arbejdsvilkår. Regeringen har på denne baggrund i denne folketingssamling fremsat et lovforslag, hvorefter adgangen til i en retskendelse om telefonaflytning mv. ud over bestemte telefonnumre også at angive den person, indgrebet angår, udvides til også at omfatte en række bestemmelser i straffeloven om alvorlig personfarlig kriminalitet, jf. lovforslag nr. L 124 om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning mv. at anføre den person, som aflytningen angår). Forslaget omfatter bl.a. straffelovens gældende § 192 a, stk. 2, om grove overtrædelser af våbenlovgivningen med våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Rigsadvokaten har i forbindelse med høringen over lovforslag L 124 bl.a. tilkendegivet, at der er grund til at overveje en ændring af reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden, således at sådanne indgreb også kan ske ved mistanke om overtrædelser af våbenlovgivningen omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1.

6.2.3. Den øvre strafferamme i de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 192 a, stk. 1 og 2, er fængsel indtil 6 år. Der vil således være en strafferamme på fængsel indtil 6 år for alle overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpente omstændigheder i modsætning til efter den gældende § 192 a, hvor der kun har været en strafferamme på fængsel indtil 6 år for overtrædelser, der vedrører våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2. De foreslåede bestemmelser medfører i givet